

Pájinkás János

elment a cárhoz, és azt mondta:

**ha cár uram egy tisztességes ember volna, akkor lejönne abbul a
toronyszobából, mert óriást le van a világ csehesedve, de én kifundáltam,
mit kell az országnak jóvára tenni,
hát jöjjön, dolgozzunk, maga nagy hájas burzsuj**

- álom és forradalom -

Én ezt a mesét a tűzmestertől, a Bunkó Vincétől tanultam. Vagy ötszázszor lemondtam életembe a Pájinkás Jánost, le a fronton, le az összes kocsmákba, a Dózsa térszbe, a legutóbb egy magnyetofonnak is lemondtam. A magnyetofon, appedig fogta magát és lemondta az Erdész Sándornak, ammeg lemondta az Akadémijai Kiadónak, ammeg lemondta a Kárpáti Pétörnek, ammeg most lemondja magiknak.

De hogy az én mesterem, a Bunkó Vince kitől tanulta ezt a mesét? Vajon a Györkös Ignáctól-e? Nade ha Györkös Ignác - ű kitől tanulta? Erre mink azt szoktuk mondani:

"Ű tanulta Nemtudomkától!"

Ámi Lajos

Ámi Lajos
Pájinkás János
Nénnye
Annya
Apja
Nemtudomka
Cár
Gizella
Raszputyinka
Vénasszony
Tehóm és Behóm, a kétfejű sárkánykirály

ELSŐ FELVONÁS

1.

Ámi Lajos

Valaki arrul kérdezködik, hogy van-é az embernek lelke. Mármost magamrul veszek példát atekintetbe, hogy az ember lefekszik, és elalszik az ember, aki még nem volt Amerikába vagy nem volt Oroszországba vagy nem volt külföldön, és a lélek oda elmegyén. És reggel, amikor fölbred az ember, visszagondol, hogy ű hol járt. Tehát errül, aki vándorult közbe, errül mondhatjuk, hogy lélek. Mármost, hogy az illető, a lélek, az hogy tud olyan gyorsan olyan messzire menni? Errül fogalmam sincsen.

Volt már, mihóta éjjeliőr vagyok, hogy az istállóban ülve rám jött az álm. És eccerre én Oroszországba kérdezködök, hogy melyik állomásán vagyok Nagyoroszországnak. De ez most, rajtam történt! Ülök a széken, az istállóban, eccer csak rám jön a... *(elalszik)*

Csikorgás, zötyögés, orosz halandzsa a megafonból.

Ámi hangja

Legyetek már szívesek, elvtársak, rengeteg vágányotok van, melyik vágányra üljek fel, hogy Magyarországra bejussak?

Vaszilka hangja

Hé, bácsi!

Ámi hangja

Pázsálujszta?

Vaszilka hangja

Melyik állomásra?

Ámi hangja

A nyiregyházira!

Vaszilka hangja

Gyöjjön, papa!

Ámi hangja

Mondja, huvá megyünk maga?

Vaszilka hangja

A kettőszázhuszonhetes platformra.

Ámi hangja

Maga beszélni mággvár?

Vaszilka hangja

Jee. Kák tyibjá závút?

Ámi hangja

Mínyá? Mínyá? Hát téged?

Vaszilka hangja

Éngem Vaszilka!

Ámi hangja

Éngem pedig Ámi Lajosnak!

Vaszilka hangja

Sz mondja, Lajos bácsi, pásszportya van-i-é magának?

Ámi fölriad.

Ámi Lajos

Mármost, hogy a lélek hogy tud menni vagy szökik? Még bátrabban köll neki, mint a szél, így fogom fel. Mer mikor fölébredtem, ott voltam az istállóban, nem fogtak le a határon, ebbül gondolom, hogy léleknek lenni köll, máskülönben én még lelket látni nem láttam, fogalmam sincs, hogy milyen. Errül úgy gondolkozok, hogy néha nagy (mer hisz kezét fogtam avval a Vaszilkával), néha pedig meg picinke, mert akkor a zsinyórba nem férne bele. Mert ebbül a lélekbül, hogy egy osztrákmagyar embör fölfedezte, hogy van lélek, ebbül azután kimódolták a telefont.

2.

Csörög a telefon.

Nénnye

(felveszi) Háló!?

(telefonból)

Háló, itt a Pájinkás Jánosné beszél!

Nénnye

Háló, itt a nénnye!

(telefonból)

Maga az, nénnye?

Nénnye

Hámmongyad, édöss Lenke!

(telefonból)

Gyöjjön gyorsan!

Nénnye

Mi van?

(telefonból)

Há nagybaj!

Nénnye

Beteg vagy, Lenke?

(telefonból)

Há nagybeteg!

Nénnye

Sz mid beteg?

(telefonból)

Nem is tudom!

Nénnye

Beszéljél!

(telefonból)

Valami nyöl meg tekerődzik meg rúgkapál! A vízzel ittam meg vagy belém bútt? Nem is tudom, nénnye, nem-i valami egy állat uralkodik bennem?

Nénnye

Háló! Háló! Itt vagy? Háló! Háló!

(lecsapja, felveszi, tárcsáz)

Háló, fiákkeres? Gyöjjön, csapjon a lovaknak közzéje! Csak még felöltözök, csak még a kalapomat meg a pálcámat, hogy az utcán föl ne faljanak a farkasok!

(Megnézem én az én húgomat, mer már kilencvennyóc éves vagyok, ki tudja, holnapra má -)

(öltözködik)

Ámi Lajos Nagyországba lakott a nénye, Nagyországnak fővárossába, Mária-Moszkva, harmadik kerületbe. A Pájinkás Jánosék meg a másik végin laktak, a huszonhatodik kerületbe!

Nénye Hé, fiákkeres!

Ámi Lajos A fiákkeres kapott az alkalmon, fölkapta a picin öregasszont, fölrakta a fiákkerbe!

Nénye Ne velem bajlódjon, fölugrok én magamtul, maga csak hajtsa a lovakot!

Ámi Lajos Hogy menjünk, öreg néném? Mint a szél, mint a lélek vagy mint a fecske?

Nénye Hajcsa, ne beszélje!

Ámi Lajos Hajtott a fiákkeres! Által hágott a pirosson!

Nénye Hajcsá! Hajcsá, te bakkecske!

Ámi Lajos De mire megérkeztek, mire a harmadikbul átevíckéltek a huszonhatodik kerületbe, akkóra má négy napos volt az ifjabb Pájinkás János. Ott rúgkapált az anya ölibe.

3.

Nénye Hát húgom, úgy látom, síró a fiad.

Anya Bizon nénye, még csak ez eccer síró! Még ilyen nem született! Negyedik napos, de még semmit nem evett, a torkán le nem ment neki semmise!

Nénye Hámmivel kínáltátok, ha éppen a csecset nem akarja szopnyi?

Anya Próbáltunk már beletötögetni -

Apja Mindenféle állatnak a tőgyit -

Anya Juhteget, kecsketejet -

Apja Kávét meg cikóriát -

Annya Aludtejet!

Apja Áhh! Egy korcs! Nem köll ennek semmi a világon!

Nénnye Hámmérem azt adtok neki, amit szeretne?

Annya Hámmit tudjuk, mit enne meg?

Apja Áhh! Nem tud emmég beszélni se!

Nénnye Mér nem pájinkát adtok nekije?

Apja No, jól nézünk ki! Négy napos gyerekbe tóccsünk szeszesitalat!

Annya Ha már isten megadta, szeretnénk, hogy éljen.

Nénnye Na! Ne beszéljeteK annyit! János fiam, eridj a kocsmába, hozzál!

Apja Ott a devízion...

Nénnye Alég lötyög benne két vagy három liter...

Annya Jaj, há mit akar, nénnye?

Nénnye Cumisüveg?

Apja Te, Lenke, hon a cumisüveg?

Annya Nincsen.

Apja Nincsen?

Annya Nincsen!

Apja Nincsen?!

Nénnye Nem baj a. Ne sírjál, Lenke, Kitőtögetem ebbe a kisházokba, tegyed a spórra, langyosíccs meg.
No, adjátok ide az ölömbe ezt a kis vincogó patkányt! Te János, te keressél kiskanált!

Annya Jaj, mit akar, meg akarja ölni a fiamat?

Nénnye Ne kiabálj. Én mosmár átvettem ezt a gyereket, az fog lenni, amit akarok, egy partedit!

Annya Jajjisten!

Nénnye
Kössük nyakába az édöss cucukának. Íígy ni!
Ne kabbe az ujjomat, aszitted, promencli? Ni, hogy nyalogassa!
Vedd le a spórrul!

Apja
Tessen.

Nénnye
Kitótttyük a tángyérba, ni, a jó meleg édöss pájinka - szereti a baba?
Táccski a szádat, csücsöríccsé, te arambogárkám.

Annya
János, csinálj valamit, mer én meglüvöm magam a brollingommal!

Apja
Hámmit.

Annya
Én ezt nem akarom ezt nézni!

Nénnye
Há csuggbe szemed, nyisski szád! Háhháhhááá! Jajj, az édöss, hony nyajja! Hosz szürcsöli! A kis nyelvével még azt is beszítta, ami a kis állára kicseppent! Látjátok, máris hozzá fogott kacagni! Na látjátok! Ugye, hogy megvan, amit enne ez a gyerek, csak cumisüveg volna, há nem győzöm a kiskanállal! S ti nem akartátok, hogy éljen? Adjál, János, egy évőkanalat! Ni, hogy szíjja, igyá életem, igyá, igyá, ni, hogy megitta mindet!

Pájinkás János
Mégmég! Mégmég!

Nénnye
Elsőnek elég volt.

Pájinkás János
Mékkérek! Még! Még! Még! Még! Még! Mékkérek! Még! Még!
Még!

Nénnye
Nyughassá, megcsíplek. Jujj! Harap a disznaja!

Pájinkás János
Adjatok pájinkát, mer meghalok éhen!

Nénnye
Jójó, várgyá! Apád langyosiccsa.

Pájinkás János
Jó lesz az hidegen!

Annya
Kisfiam, megfájdul a torkod!

Pájinkás János
Édesapám, adja ide azt a devíziót!

Apja
Na mia, mit akarsz?

Nénnye
Abba a csöpp kezedbe?

Pájinkás János
Hamá cumisüvegrü nem gondoskodtatok! Aggyamá, fater!
Hallja-e, nénikém, magának is tőccsek?

Nénnye	Én nem iszok.
Pájinkás János	Maga is, édesanyám! Igya, ne könnyezzen! Tőccsek, édesapám?
Apja?	Mia?
Pájinkás János	Még nem is koccéntottunk a születésemre! Csak várgyatok, előbb hadd öltözzem. Édesapám, hon tartja a nyakkendőjét, a kredencbe avagy a smizettbe?
Apja	Hé, fiam! Ki ne tépd a szekrényajtót!
Pájinkás János	Ezt az ingjét, ugye nem haragszik?
Apja	Mia, már elhordod az ingem?
Pájinkás János	Ilyen egy lyukas gatyája van magának?
Annya	Várgyá, fiam, befoldozom.
Pájinkás János	Ne fárasza a genge ujjait. Majd én főtánalom én azt magának, édesanyám!
Annya	Hámmit?
Pájinkás János	A Zinger varrógépet!
Apja	Ejnye, há Zinger varrógép is van a világon?
Pájinkás János	Még nincs. De majd útközbe leadom a gyárba a műszaki tervet!
Annya	Hová mész, kicsi fiam?
Pájinkás János	Szorít ez a cüpő! Ej, édesapám, ilyen ekkis topánkája van magának? Má méteresre nyólt a tyukszemem! Hon a kalap?
Apja	Miféle kalap?
Pájinkás János	Mit gondol? Hajdónfűn menjek a cárnak eléjbe?
Nénnye	Édesöcsém, émmá kilenvennyóc vagyok, neked adom ezt a florentén kalapot, gyere, térgyepűj ide elibém, hattegyem abba a nagy buksi fejedbe!
Apja	Háttemár a cárho készülsz?
Annya	Mi lesz ebből? El fog ez a gyerek kallódni teljessen!

Pájinkás János	Isten vele, édesanyám!
Annya	Maradj itthon, kisfiam! Feküdj a bölcsőbe!
Nénnye	Ne bántsod, Lenke!
Pájinkás János	Hallja, édesanyám, maga még a bölcsőre gondol? A hazára nem gondol?
Annya	Apu, csinálj valamit! Ez elmegy a politikába!
Nénnye	Hát eredj.
Annya	Kisfiam!
Pájinkás János	Isten vele, édesanyám! Isten vele, nénnye! Isten, édesapám!
Apja	Má mész? Má mész?
Annya	Még nem is koccéntottunk a születésedre!
Nénnye	Ne bántsod.
Annya	János!!!
Apja	Itt hatta a lózungját ez a salabakter.

4.

Ámi Lajos

És volt egy másik fiú. Egy aszonnak egyetlen fiúgyermeke. De ez olyan lusta volt, egész nap az eget bámulta. Bármit szólott neki az anyja "fiam, hoznál vizet?"
 "Énnemtudom."
 "Bevinnéd a lajtbul?"
 "Énnemtudom."
 "Fölvágnád a fát?"
 "Énnemtudom."
 Végül az anyja megunta
 "Nahát, ha te mindég csak nem tudod és nem tudod, akkor eredj! Pusztulj el otthonrul, megátkozlak akárki mit szól hozzád - *nemtudom* - csak azt tudd mondani. Amég a cár onokáját le nem firiszted - a cár onokáját - és tisztába nem teszed, puha gyolcsba!"
 A fiú megindult menni, köszöntek neki az úton, a fiú köszönt "énnemtudom".
 Na. Hát megfogta az átok, az anyja átka.
 A fiú ment, ment... megáll a verestéren, lecövekel, szagolja a virágokat, eccer kinéz a cárleány.

Gizella Te fiú! Hé! Neked szólok!

Nemtudomka Énnemtudom.

Gizella Mosmár tudod. Nem-i jönnél hozzánk kertészbojtárnak?

Nemtudomka Énnemtudom!

Gizella Kár.

Nemtudomka Ééénnnemtudomm!

Gizella Na jó. Tegyük egy próbát! Nem-i hoznál a gazdaboltbul?

Nemtudomka Énnemtudom!

Ámi Lajos De azért elment a gazdaboltba. Hozott egy kosár virághagymákat, elültette - de nem úgy ám, mint a régi kertész!

Gizella Apukaaa!

A cár kis kinéz az ablakon. Nemtudomka ültet...

Ámi Lajos Hanem fogott egy hagymát, legyugta mélyre, meglocsolta, nyomba kinyölt, a virágja kibuggyant! Fogott másik hagymát, legyugta, az is kinyölt, az is kibuggyant!

Cár Nahát! Ilyen kertészt még életembe! Fölfogadlak, itt maracc?

Nemtudomka Énnemtudom.

Cár Nem marad?

Gizella De itt marad.

Cár Hogy hívnak?

Nemtudomka Énnemtudom.

Gizella Hé! Nemtudomka!

Nemtudomka Énnemtudom?

Gizella Semmi, csak a nevedet gyakoroltam, háhá!

Ámi Lajos Ű meg ültetett, az ujjával benyomta a betonyt, má bevirágzott az egész verestér...

5.

Pájinkás János *(érkezik)* Jónapot!

Nemtudomka Énnemtudom.

Pájinkás János Mondjuk, magának igaza van, mer aszmongya, nyugtával dicsérd a napot, igazam van?

Nemtudomka Énnemtudom.

Pájinkás János Ez a cár kertje?

Nemtudomka Énnemtudom.

Pájinkás János Akko ki lakik ebbe a téli palotába?

Nemtudomka Énnemtudom.

Pájinkás János Mondja, ki az ott fönn az ablakba, ammelyiknek az a ménkű nagy korona billeg a kopasszán?

Nemtudomka Énnemtudom.

Pájinkás János Mondja, nem maga itt a kertész?

Nemtudomka Énnemtudom.

Pájinkás János Hákkimaga?

Nemtudomka Énnemtudom.

Pájinkás János Maga mit se tud?

Nemtudomka Énnemtudom.

Pájinkás János Maga egy bölcs ember: tudja, hogy nem tudja!

Nemtudomka Énnemtudom.

Pájinkás János Még asse tudja?

Nemtudomka Énnemtudom.

Pájinkás János Héjj, a böccsek böccse: asse tudja, hogy asse tudja, hogy nem tudja!

Nemtudomka Énnemtudom.

Pájinkás János Émmeg bezzeg! Meg se születtem, má tudtam. Hogy mi lesz tíz meg száz évvel előre, émmár az anyám méhibe azt mindazt megálmodtam, ebbe a nagy könyvbe mindazt beleírtam, látja? "Álom és főradalom"! Hé! Huvá megy maga?

Ámi Lajos Fütyült a kertészbojtár, megindult menni, a harangvirág meg ballagott utána. Kolompult a harangvirág, ment a nárcisz, a tulipány, megindult az egész virágcsorda! Ki a rétre! Mentek legelészni! A vadrózsa elkóborolt. Hon a vadrózsa? Szaladt a kutyatej, visszacürökkolta.

6.

Cár Jónapot.

Pájinkás János Há nemtudom.

Cár Há?

Pájinkás János Nyugtával dicsérje kend is.

Cár Ja!

Pájinkás János Maga kicsoda?

Cár Én?

Pájinkás János A cáratyuska?

Cár Adjon isten, Pájinkás János!

Pájinkás János Adjon.

Cár Gyere följebb, fiam, politizájjunk!

Pájinkás János Följebb? Még ha cárurom egy tisztességes ember volna, onnat is legyönne, a toronszobából!

Cár Mér?

Pájinkás János Mer órjást le van a világ csehesedve! De én kifundáltam mindet, hogy mit kell az országnak jóvára tenni!

Cár Áj, hunnet lesz ahho pénz e földszínén?

Pájinkás János Cáruram! Magik nem tudják, hogy a föld alatt tízszer annyi kincs van, mint fölött?

Cár Énnemtudom. Mér, mi van a föld alatt? Giliszta meg vakand.

Pájinkás János Na látja, maga vakand, ha egy karó volna, itt. a téli palota eléjbe kellene ütnyi! Itt egy olyan olajfórá van, aki a cár vagyonánál százszorta többet ér! A fúrót lebocsájtani, egy csövet bele, én majd azt a gépet kialkodom, hogy tudják megöntení a vasgyárba, hogy hogy kell összerakni, ez óriás vagyon lesz!

Cár Várj, el ne mozdulj, a sétatálcámat nyomom abba a helybe -

Pájinkás János Hagyja békét a pálcáját, dugja a seggibe! Ezt a helyet én mindég megtalálom, de ez még a kezdet! Én kideríttek mindent - hé, micsinál, kiugrik az ablakbul?

Cár A bőrömbül, fiam! Gyere, hogy adjak egy pusztit!

Pájinkás János Hé, kilapít, maga nagy hájas burzsujj!

Cár Te vagy az első ízű ember, akit a cár megcsókolt! Na gyerünk! Hé, emberek, egy szánat! Hat puppostevét fogjatok eléjbe!

Pájinkás Jnos Jaj, cáruram, van egy olyan egy nagy baj, amire nem gondol!

Cár Mi baj? Mi baj?

Pájinkás János Így megöljük az összes puppos jószágot az országba, ha semmiféle erősített járművek nincsenek, hanem én mosmár akarok sinet csinálni, és csinállok rá vaklovat!

Cár Vaklovat, fiam? Hát te tucc vaklovat?

Pájinkás János Már leadtam a mintát a vasöntőgyárba! Mer avval százezer métermázsát lehet eccerre, meg húsz vagy harminc vagonyt kötünk a vaklú után!

Cár Ejnye, már vaklú is létezik a világon?

Pájinkás János Nem látja? Ott pöfög!

Cár Ez tüzet fú, meg füstöt ereget - nem sárkány ez, fiam?

Pájinkás János Maga ne kérdezze, csak rakja lefele a síneket a slipterfákra, szegelje gyorsan, mer indulunk a transszibérijába!

7.

Ámi Lajos Megindult a vaklú menni! Tüzet hánt a vaklú, fúttá a gőzt az orrlíán!

Cár Há! Háháá! Héj, ti dzsurnaliszták! Írjátok ki eztet mind az egész világi újságba, hogy a Pájinkás János föltanálta a könnyű szállítást! Héj, te gógös Anglia!

Pájinkás János Ne gógicséjje, hanem fűccse ezt a mozdonyt, mer megfeneklünk!

Cár Háhááá! Háhááááá!

Pájinkás János Héjj, cáruram!

Cár Nem hallik, mer zakatol a vonat!
Én a legszebb jányok közzül
Téged választalak!

Pájinkás János Látja azt a rézhegyet?

Cár Látom!

Pájinkás János Tudja, mi lesz abbul?

Cár Mi lesz?

Pájinkás János Abbu lesz a rézbánya!

Cár Héjj! Rézbánya!
Egy a jelszónk, tartós béke!

Pájinkás János Látja azt az ezüsthegyet?

Cár Abbu mi lesz? Ezüstbánya?

Pájinkás János Ezt jól kiffundálta! És látja azt az aranyhegyet?

Cár Abbu mi lesz?

Pájinkás János Abbu székház lesz! Maga fingott, cáruram?

Cár Nem én!

Pájinkás János Akkor ott egy bűdössbarlang!

Cár Abbu mi lesz?

Pájinkás János Vegyikombinát! Ebbül meg fűrészyár!

Cár Mibül?

Pájinkás János Héjj, cár! Maga nem látja a fátul az erdőt?

Cár Oggyön egy fecske!

Pájinkás János Nem fecske a!

Cár Hámnia? Gondolat?

Pájinkás János A maga feje! Az egy ló! Egy lódarázs!

Cár Abbu mi lesz, héjlikopter?

Gizella *(fentről)* Édesapám!

Cár Hát te mit repülsz itten, Gizike, ahon mi dolgozunk?

Gizella Hoztam élőműziát!

Pájinkás János Cár! Micsinyál, a vészféket huzigattya?

Cár Fájront.

Ámi Lajos Héjj, csikorogva megállott a vonat!
A lódarázs meg óvatosan leereszkedett, levitte az égből a cárkisasszont, lerakta szépen a szibérijára.
Majd a lódarázs nagy zümmögve, vakarózva keresztülbukssengölt azon a fekete pihe-potrohán - vállott belőle a Nemtudomka!

8.

Cár Jó, hogy jössz, Nemtudomka, etesd a vaklút, amég früstökkölünk!

Nemtudomka Énnemtudom.

Pájinkás János Dehonnem! Avval a szeneslapáttal!

Cár Mit hoztál, Gizi?

Gizella Szalonnát!

Cár Egyé, tesvér.

Gizella Maga a Pájinkás?

Pájinkás János Kézcsókom a cárkisasszon!

Gizella Fogadja, János.

Pájinkás János Merszi.

Gizella Ízlik, János?

Pájinkás János Pfff...

Gizella Kiköpi?

Cár Gizi! Huvá szalacc?

Gizella Megyek, meglüvöm magam a brollingommal.

Pájinkás János Várgyá! Idefigyejjé, te, Gizella! Tik esztek mindenféle ételeket, de nincsen éze! Pedig ha tudnád, hogy milyen jó a sóval a szalonnáskenyér!

Gizella Ejnye, még só is létezik a világon?

Pájinkás János Látod azt a két hegyet?

Gizella Látom, János, látom.

Pájinkás János Az mind a kettő sóhegy! Egy kis fekete porpizskot a szél hordott reája. Gyere, add a kezed! Maga jöhet, cár. Szívem add ide a brollingodat, az agyával lecsapok belölle, mer olyan, mint a kű, csak úgy pattog!
Na, itt van.

Gizella Úcs csillog, mint a kristály!

Pájinkás János De a neve só. Mongyad só.

Gizella Show.

Pájinkás János Nyúccsa hozzá cáruram a nyelvét, maga bakkecske, csak nyalja ki, hogy milyen éze van!

Cár Hát én azt nem nyútom.

Pájinkás János Nem nyúttya?

Cár Ez éngem meg akar mérgezni.

Gizella Maj megnyalom én!

Cár Te nem nyalod! Ez méreg lehet, azér ilyen fehér!

Gizella Ó, a János azt nem akarja, hogy én meghaljak.
Vagy haljak meg!

Nemtudomka Énnemtudom.

Pájinkás János Te fűccsd a mozdonyt, mer kihűl!
Nyaljad, Gizike...

Gizella Elááááájulok!

Cár Édesjányom! Mondtam én, hogy ez egy disznó hazaáruló! Hon a
brollingom?

Gizella Hagyja édesapám! Magik a világon jót nem ettek! Hisz ez úgy
megadja az ézít, ez a só, hogy ilyen finomat én! Kóstolja meg,
csak kóstolja meg!

Cár Na, János fiam. Hát ezt nem hittem volna. Hogy a föld ilyen
teremjen? Aki az ételt megjovittya! Nahát, most magyarázd
meg, hogy a levesbe vagy húsba is használ ez?

Pájinkás János Hogyne! Majd én egy sómalmot alkotok, mer én nem érek arra,
az egész országnak a markomba törni-zúzni megfele!

Cár Ejnye, hát sómalom is van a világon?

Pájinkás János Hamaj leadtam a tervet, és megöntik a gyárba. És egy
évókanállal egy tízliteres fazokba teszen a szakácsné. Ezt
nyomtassa ki a Pravdába, hogy az egész világrul jöjjenek
Oroszországba sót venni, mert Oroszországnak százötvenkét
hegye van, aki sót terem! Dehát ők még buták ahho, a
külföldik, nem tudják fölfedezni a magukét, Oroszország olyan
gazdag lesz a sótul, hogy mind az egész világnak elébe vág!

Cár Mit nézől, Gizike?

Gizella Azt az embert, aki föltanáta a sót!

Pájinkás János Csak darálni köll, meg a porpizkot lepucoltatni és vágni kifele,
robbasztani dinamettel!

Gizella Na még azt az egyet mondjad meg...

Pájinkás János Mit azt az egyet?

Gizella Hát te nem akarsz nekem egy szót szólani?

Pájinkás János Szószószó.

Gizella Te János! Szerecc-e éngemet, mint a sót?

Cár Gizellám! A világon nincs olyan ember, akihe adnálak a
Jánoson kívül!

Nemtudomka Énnemtudom.

Cár Hé! Pájinkás! Hová szalacc, te nyúl!

Pájinkás János Nagyon! Nagyon le van a világ csehesedve! Emmegmifene? Benyőlte a mozdonyt ez a bűdöss borostyán!

Gizella János!

Pájinkás János Maj jövők!

Cár Mit rísz, te bolond?

Gizella Úgy ment, vissza se nézett.

Cár Hásszép! Elvágatott a vaklovon.

Nemtudomka Énnemtudom.

Ámi Lajos És ment a Pájinkás János hetedhét szibériján, túl a Jenyiszejen meg az üveghegyen is túl! Tüzet hánt a vaklú, és a Pájinkás János fölfedezte azokat mindet, mik a földbe vagynak, háromezeröccáz gyárat hét esztendő leforgása alatt létrehozott! Ebbe voltak szénbányák, amit még senki a világon nem tudott, hogy föld alatt szén terem, meg volt réz meg ezüst meg arany meg bitumen! Föltanáta a fűrészgépet, a markolót, az eszkavátort, fölállottak mind a kohók, a gyárok, a vegyi kombinátok!

9.

Cár Édesjányom, hát azér ez már borzalmas, amit művelsz velem, hogy évek óta itt állsz, csak lesed az ablakba, hámmingyá megöregszel, mingyá ráncosodol, ammeg éli világát valamelyik vegyi kombinétba, te meg -
Férjhe kéne menned. De te mindenik kérédet elutasítottad, ahogy a múltkor is a brollingoddal, azért emmá nekem diplomációjailag is olyan stiklis, ugye. Nem csuda, hogy má nem gyön se királyfi, se miniszter, be vagyunk izolálva teljessen. Hanem mondok neked valamit.
Hallgacc?
Mondok én neked valamit.
Itt van ez a szép, derék ember, ez a Nemtudomka. Én megfigyeltem emmindég a sarkadba van, mindég virágok nyólnek a lépted-nyomodba. És te rá se pillanc? A könnyedet csurgatod, hogymá kimarta a lé, hogymá sóhegy emelkedik az ablakod alatt?
Szép fiú, rendes ember, van neki szakmája, kertész! Nem kis dolog e maji világba! Mondjuk nem sokat beszél, énnemtudom,

legalább nem fogsz unatkozni, nem beszél maj lyukat a hasadba!

No? Hallgacc?

Azistenverje, hámmér nem akarsz hozzámenni?

Gizella

És nem is megyek soha, míg a világ meglesz.

Cár

Hámmiér, miér?

Gizella

Nem látja azt maga, édesapám?

Cár

Hámmi, mit?

Gizella

Ennek zöld szeme van! Hogy én nézzem azt, amíg élek a világon, a békaszemét?

Cár

Ej, jányom, hisz az isten teremtette zöldszeműnek, annak.

Gizella

Isten vagy nem isten -

Cár

Hámmicsinájjak?

Gizella

Írja ki az összes világi újságba: annak a vitéznek, amelyik visszahozza Pájinkást, annak adja Üzbegisztánt -

Cár

Meg a jányom kezét?

Gizella

Ohh! Én a Pájinkásé leszek, vagy meglüvöm magam a brollingommal!

Cár

Te szerencsétlen! Hátte beleszerettél?

Gizella

Ohhjajj, édesapám, én ezt a titkot én ússe fogom senkinek, se magának!

Cár

Megyek, írok a Pravdába.

10.

Ámi Lajos

Tisztelt hallgatóság!

"Aki a Pájinkás Jánost felkutatja, megtalálja és a kremlhő szállítja, azzé leszen Üzbegisztán meg a jányom kesztyűje a csipkemanzsettákkal!"

Hárman gyöttek a Pravda-hirdetésre, hárman vitézek!

Egyik a Dontú lovagótt, egy kozáklegény, evvót a Györkös Ignác!

A másik egy nő volt, a Rinaldó-Rinaldiné, a talján rablóvezér!

És harmadiknak gyött a Nikkárter, a világ detektívje, a nűjorki detektívkirály!

Elindultak!

A Györkös Ignác, az keletnek vágatott!

Délnek fordult a Rináldiné!

A Nick, ammeg taxival ment a napnyugotnak!

Vándorultak a héccerhét szibériján, de nem tanálták sehonn a Pájinkás Jánost. Az egyiket lelőtték, a másikját levágták, a harmadikját megették - mind odavesztek, mind elpusztultak!

És volt északon egy öregasszony. Egy vénasszony. Volt egy öregasszony aki aszmondta

Vénasszony

Na megállj, te Pájinkás János, én veled ki fogok babrálni, mer én kimegyek abba a te szibérijádba, és a lábomat az egyik világszélire teszem, a másikat a másik világszélire teszem, és tenéked éngem kikerünyi sehon sem lehet, mert lábam közzé fogsz jutnyi!

Ámi Lajos

A vénasszony kiment, hol fú a hóförgeteg meg a tigricek vonyítanak. Egyik lábát rakta egyik világszélire, másik lábát rakta másik világszélire...

Vénasszony

(énekel)

Fúj a szél, forog a malom,

Elzsibbadt neköm a jobb karom,

Elzsibbadt a kedves galambom alatt,

Hófehér színű testye alatt...

11.

Ámi Lajos

És lement a nap. Táskájába téve ügyejit, gongyajit. Lement a földnek pléjtángyérja alá, lement Amerikába. És alúru sütötte Oroszország földjét.

Akkor a Nemtudomka kihúzkodta mind a virágokat, majd fejnek lefelé mindet visszaásta. Hagy süsse a nap onnent, alúru! Hagy illatozzanak szép Amerikába! És a verestéren meg díszelgett az a millió gubancos gyökér.

Nemtudomka bement a sufniba, kihozta az egyágú létrát, az égbe támasztotta, és az ég bolttjának azt a jó zsíros, fekete földjét bevetette jázminvirággal -

Gizella

Ide figyelj, Nemtudomka, és figyeltelek innet, az ablakbul!

Nemtudomka

Énnemtudom.

Gizella

Mosmár tudod, Aszitted, nem tudok olvasni, hogy mi van a gyökerekbe írva?

Nemtudomka

Énnemtudom.

Gizella Dehonnem! Hisz te írtad, én láttam! Az egész verestéren! Az összes gyökerekbe! Na, mi van beleírva?

Nemtudomka Énnemtudom.

Gizella Olvasd!

Nemtudomka Énnemtudom.

Gizella Klárrika? Márrika?

Nemtudomka Énnemtudom!

Gizella De én tudom, hogy nem először csináltad! Aszitted, nem járok a búzaföldön? Mit írtál a búzaszemre? Végig az egész búzatáblákon, hajladozok, millió Gizella! Gizella! Gizella! Gizella! Gizella! Gizella! Hogy maj lekaszálják? Vigyék a malomba? Hogy összetörjék, malomkő alatt?

Nemtudomka Énnemtudom!

Gizella Csináltál egy madarat, egy akkorát, mint egy bogár!

Nemtudomka Énnemtudom!

Gizella Hazucc! A pacsirtádat! Hajnalba mindig ébredek - hogy mit rikácsol ez a bogár?

Nemtudomka Énnemtudom!

Gizella Gizigizigizigizigizigizigizi!

Nemtudomka Énnnnnnnnnnnn...

Gizella Aszitted, nem nézek ki éjjel? Micsináltá? Hol a Fiastyúk? Hol a Döncöl-szekér? Hol a Sánta Kata, az összes csillagok? Még írni se tucc rendessen? Mik ezek az ákombákom betűk a jázmin csillagokbul?

Nemtudomka Énnemtudom! Énnemtudom? Énnemtudomtudomtudom!

Gizella Hát ide figyelj, te drága szép fiatalember, te zöldszemű, te piszok alak! Míg élsz a világon, hagyd békén nekem az életemet, mer én kiköttetlek ahhoz a legvastagabbik fához, akinek a kérgit összerondítottad a bicskáddal, Gizella! Én kiköttetlek, hogy a varjú verje ki a szemedet, azután eredj, amerre akarsz!

Nemtudomka Énnemtudom.

Gizella Raszputyinka! Héjj, te kutyafejű! Másszá ki a göröngybül!
Gyere, csókolj kezet!

Raszputyinka Parancsol a cárleánka?

Gizella Vigyed ezt a dögöt, nyomd ki a szemét!

Nemtudomka Énnemtudom!

Raszputyinka Nem baj, Nemtudomka, majd én kinyomom.

Gizella Émmeg lefiridek! Bivalytejet melegíttek! Langyos bivalytejet
öntök bé a kádba! Hagy lubickojjam eccer úgy igazán!

Ámi Lajos Ha kívánják, én el tudom énekelni a cár jányának a nótáját. Igaz,
hogy most be vagyok rekedve...
A mi malacunkat,
Bimbalomnak hitták,
Hej, Bimbalom, Bimbalom,
Bimbalomnak hitták!
Bugyesz, Negoj, Retyezát,
Nem mind jó szem, aki lát,
Aki jó szem, messzelát,
Aki rossz szem, közellát.
Csicis bujis,
Bujbuj csicis,
Ölöm, vágom,
Könyekölöm,
Pacsit adok,
Megcsókolom!

Gizella Raszputyinka!

Raszputyinka Ki van nyomva, jelentem alássan.

Gizella Gyere, hagy álljak a vállodra... Itt van fönn a gerendán két ócska
szem, az egyik piros, másik barna...
Vegyél le. Na. Tegyéle, mit babrálasz...
Nesze, nyomd be a szemgödribe mind a kettőt, vidd le a
patakhoz, mossa ki a csipáját a csergő patakba, aztán eredjen,
amerre lát!

Raszputyinka Viszem alássan.

Gizella És bocsásson meg neki az isten!
Ne mondhassa, hogy szemvilág nélkül ereszttem haza...

Ámi Lajos Áldás, békesség,
Isten beletette,
Boldogasszony kivegye,

Add elő, ördög!
Minden ember látja,
Csak a vak nem látja,
Tűz, tűz, tűz!
Víz, víz, víz!

(Gizella becsobban a kádba.)

Khö, hö...!

A Raszputyinka pedig megkereste az erdőbe, hol a Nemtudomka szem nélkül kóválygott. És benyomta neki azt a két ócska szemet, a barnapirossat. Benyomta nekije a barna-pirossat, azután belökte a csergő patakba.

Azután leült a kutyafejű, ült és gondolkodott.

Raszputyinka

A cár nincs odahaza, elment a Pravdába...

Ez a Nemtudomka... ez is kipusztult onnét, essincs már a jányinak sarkába...

Üres a téli palota.

A jánka bivalytéjbe fürdik.

....

Hátha én is firidhetném?

Ámi Lajos

Elindult a kutyafejű, ment a verestéren, a lába alatt ropogott a millió gubancos gyökér.

Láss csudát! A gyökerek nyólni kezdtek, odvas fákká magasodtak, a Raszputyinka útjába álltak, ellükte! Kétfele dűtötte! Ment! De a fák utána kűsztak, a lábára tekeredtek, fölmásztak, megcsavarták, összeroppantották, nyomorultul elpusztult!

Gizella hangja

(lubickol a kádban)

A mi malacunkat

Bimbalomnak hitták,

Hej, Bimbalom, Bimbalom,

Bimbalomnak hitták.

Ámi Lajos

A Nemtudomka, appedig megmosta arcát a csergő patakba. Újra látott! És héccerte szebb lett, mint annakelőtte!

Akkor ű es megindult menni a téli palotába, és azok az odvas tölgyek mind elhajultak az útjából, a lábáho kuporodtak.

A cārleánka, ammeg kiugrott a kádbul, bement a kölnimosodába. Még héccerte illatosabb lett, mint annakelőtte!

Akkor megtürülközött, fölkapta a csipkehálóingjét, ment a hálósobába -

Gizella

(kinéz az ablakon) Az annya! Be szép egy drága fiatalember közeledik hozzám! Nem-e vállalná-e vajon az udvarlásomat?

Isten hozott, te drágaszép fiatalember! Egyedül vagyok, szólakozhatunk egész éccaka! Jöjj, hozzad azt a létrát, másszál

be az ablakba, máris megkezdhetjük az első felvonást, ha bemondjuk egymásnak, hogy szerelemből - hámmitmondasz?

- Nemtudomka Énn... ééénnnnnnn...
- Gizella Hát te vagy az, te gazember, te disznó, te zöldszemű?
- Nemtudomka Énnemtudom!!!
- Gizella Pusztulj az ablakombul, nekem te ne rimázkodjál, volt már veled ügyem elebem! Megölted az én szolgálómat, az én Raszputyinkámat, ott fekszik összetörve, aszitted nem láttam?
- Ámi Lajos Lelőkte az ablakbul!
A Nemtudomka keresztülbuksengölt vállott hattyúnak!
Fölszállott a hattyú a jány ablakába!
- Gizella Mondtam, te csavargó, rothadt ember, mégeccer meg mertél keresni, na várj csak!
- Ámi Lajos Lesöpörzte! Becsukta az ablakot, még a redőnyt is lehúzta!
Ment az ágyába, nyújtózkodott, indult lefeküdni - há mi volt a selyempárnán? Egy jázminvirág!
- Gizella Te aljas dög! Te piszok! Most aztán nincs kegyelem a részedre!
- Ámi Lajos Fogta a jázminvirágot, kivitte, bedobta a szaros tyukólba. A tyukok megcsipkedték. Akkor a Nemtudomka... kijött a tyukolból, nem nézett többé a téli palotára. Lement a csergő patakhoz. Volt neki egy furulyája, egy kis ébenfurulya, megfújta, játszani kezdett...
Mingyá kinyíllott az ég! Kilátszott az égbolt arany palástja! És csak játszott, egyre fújta, a kövek megindultak, kinyíllott a föld, és kigyöttek a holtak, mindazok akik tegnap vagy száz vagy ezer éve a földbe porladtak! Kigyöttek, az arcuk sugárzott, mint a hajnal, és gyöttek, gyöttek! Mind, akiket megöltek, megégettek, megettek, szíjjelvágtak! És amikor minden, az egész halott világ mind életre kelt - akkor letette a furulyát, és -
- Gizella Ej, mi volt ez a durranás? Ki nem hagy aludnom se már?
- Raszputyinka Semmi. Csak ez a Nemtudomka -
- Gizella Micsinált megint?
- Raszputyunka Szíven lütte magát.
- Gizella Ja. Meghalt?
- Raszputyunka Teljessen. Emmá nem durrog má. (Se furulyál...)

(Elteszi a furulyát)
Aludjon a cárleánka.

Gizella

Jóéjcsokkát.

Ámi Lajos

A mi malacunkat
Bimbalomnak hitták,
Hej, Bimbalom, Bimbalom -
lássák, hogy berekedtem?
Szünet!

MÁSODIK FELVONÁS

1.

- Pájinkás János *(be)* Megvan még a kisszobám?
- Apja Meg hát! A kisbölcsőd! A hintalovad!
- Pájinkás János Mi van magával, édesapám, minek sír?
- Apja Na, hála istennek, még eccer hazajöttél, fiam! Van nekem miér sírni! Magadrul semmi életjel, már hét esztendeje! Szegény édesanyád bánattyába belebódogult!
- Pájinkás János Hon van édesanyám?
- Apja Beszökött ebbe a tulipántos kriptájba. Eridj, köszöntsed!
- Pájinkás János Jó van. Csak előbb megyek, hogy egy kis pájinkát...
- Apja Ott a devízion!
- Pájinkás János Honn?
- Apja Nem lácc a szemettül?
- Pájinkás János Tőccsek édesapámnak?
- Apja Én nem iszok.
- Pájinkás János Igyon legelább!
- Apja Nem, nem!
- Pájinkás János Igyon!
- Apja Nem!
- Pájinkás János Hát igyon!
- Apja Nem, nem, nem, fiam!
- Pájinkás János Ha eccer a fiával ihatna!
- Apja Na, egy-két decit, ha többet, még be tanálok rugnyi. De hogy fiam, hogy tevéled eccer igyak!
- Pájinkás János Igyon!

Apja Tóccsé!

Pájinkás János Igyon!

Apja Tóccsé!

Pájinkás János Igyon!

Apja De mire iszunk?

Pájinkás János Igyunk édesanyámra!

Apja Nyisd ki a kriptáj tetejét! Hallod, hogy zokog? Látod-e, két oldalt hogy hullik a könyve? Ma hét esztendeje, hogy mindég téged sirat!

Pájinkás János Éngem sirat, édesanyám! Hisz én is jövök magáho! Nem tellik bele tizenöt esztendő, és én is a majzalejomba leszek bébalzsamozva!

Apja Még fiatal vagy, fiam! S te már a majzalomba számítod magad?

Pájinkás János Nana, édesapám, én tudom, hogy nem sokáig húzom, mer éngemet a sors mindig üldözött világ életembe!

Apja Mer nem eszöl, attul vagy ilyen csevenyész. Mer csak a pájinka meg a pájinka!

Pájinkás János És én, édesapám, soha nem is fogok, míg élek, egyebet, mer én nem akarok a bűnös emberek közzé tartozni!

Apja Hát azok mind bűnössek meg bűnössek, akik a pájinkátul egyebet is falnak?

Pájinkás János Hogyne!

Apja Na még ilyet nem hallottam!

Pájinkás János Mer például ott van a gabonarozs.

Apja Gabonarozs.

Pájinkás János Vetik elfele. A kezével szórja, megbotlik a lába, akkor odamondja az istent, na! Egy bűn meglett már a kenyérgabonán! Igyon!

Apja Iszok!

Pájinkás János Akkor a második jön utána a berenával, megakad a berena, a lábába vágja, ügyetlen az ember, de ő se magát hibásítja, hanem

aszmongya - nem mondom, hogy mit mond, mert azt nem akarom magával tudatni -

- Apja Hámmitmond? Mit mond?
- Pájinkás János Jó a tavasz, jó gyomos a földje, sok töviset adott bele a jóisten. De a gögös ember, az restelli a munkát, azt ordítja hogyazissten miért épp az enyimbe tudta belevetni! Harmaccor is említi -
- Apja Negyediknek jön egy kaszás! Ott egy csatak! Aszitte a gabonába, de a csatakba, vagy nem is tudom!
- Pájinkás János Milyen csatak?
- Apja Ami a kaszájába, asse fog imádkoznyi! Az is azt mondja -
- Pájinkás János Az ötödik! Gyön egy nő utánna, a marikszedő! Ammeg szerelmes a kaszásba! A kezivel kapkod! Megfúrnya a körmit!
- Apja Hatodik! Megy a nő után a kévekötő ember! Ammeg imádja a nőt!
- Pájinkás János Meghúzza a kötelet!
- Apja Leszakad a feje!
- Pájinkás János Kiömlik a rozsa!
- Apja Asse fog imádkoznyi!
- Pájinkás János Érti, édesapám?
- Apja. Töccs, fiam!
- Pájinkás János Egésség.
- Apja Anyádra! Igyál, Lenke fiam! Ugorgy ki abbul a kriptájbul, ne bolondozz!
- Pájinkás János Hagyja, hassírja ki magát édesanyám
- Apja Szesszgyárba!
- Pájinkás János Mi van?
- Apja Krumplibul!
- Pájinkás János Mibül?

Apja Meg gabonából! A pájinka is ezekből az átkos... héccer elátkozott növényekből lesz előállítva! Ehhez! Mit szólsz ehhez, fiam?

Pájinkás János Megmagyarázom.

Apja Jójójó. Na hogy?

Pájinkás János Nézze édesapám...

Apja Jójójó.

Pájinkás János A szeszgyárba hozzáfogják főzni kifele -

Apja Szesszgyárba!

Pájinkás János Most figyeljen.

Apja Jójójó.

Pájinkás János A pájinka csak annak a *gőzzéből* van! Érti, a finomságjából! A mindenféle átkos piszokság, az benne marad a moslékba! Tehát én, a Pájinkás János, én a *finomját* szabad vagyok meginni. Ettől vagyok én olyan tiszta, mint a -

Apja Akkor igyunk!

Pájinkás János Micsinyál? Már az asztalrul nyalja?

Apja Meséjjé! Hol merre jártál, fiam?

Pájinkás János A világba!

Apja Sz milyen a világ?

Pájinkás János A világ: kerek!

Apja Kerek?

Pájinkás János Nem tudta?

Apja Mint a kerek?

Pájinkás János Mint a csapágy! És a tengerekkel van beolajozva!

Apja Aztán mondjad, jártál-e a világ közepin?

Pájinkás János Jártam!

Apja Nüjorkba?

Pájinkás János Mit nem mond maga, édesapám! Meg van állapítva, hogy a világnak a vége meg a kezdeti, bármerről mérik, az Nyíregyházától esik egyentávolságra.

Apja Nem Nyírbátortul, fiam?

Pájinkás János Nem! Tehát a világ közepének Nyíregyháza van megállapítva.

Apja És a világvégin jártál-e, fiam?

Pájinkás János Jártam!

Apja Mi van a világvégin? Ott es Nyíregyháza?

Pájinkás János Huvá gondol maga? A világ végin az üveg- meg a szeméthegek meg a nagy égetők vagynak, ahon földolgozzák a világ váladékját.

Apja És azontúl mi van?

Pájinkás János Min túl?

Apja A világon túl mi van?

Pájinkás János Nem tud kimenni.

Apja Nem tud?

Pájinkás János Nem tud.

Apja Be vagyunk szorúva?

Pájinkás János Be bizonn! Azon által menni nem lehet! Próbáltuk má furógéppel, vídiafuróval, asse fogja! Av valami fura betonbul van!

Apja Betonbul?

Pájinkás János Az egész egy monolit beton kupolla! Aztat át nem törí semmi! Azér köllött a vezetékeket is kívül vezegetni! Ezér szikrázik, mikor a fellegektül vagynak zárlatosak!

Apja Most kérdezek.

Pájinkás János Kérdezzem!

Apja Minek oda? Hogy abba a feszültségi vezetékbe az angyalok beléakadjanak?

Pájinkás János Minek! Minek! Gondolkozzon maga! Hát a világító testek miből táplálkozzanak? A Nap meg a Hold neonja!

Apja Még kérdezek.

Pájinkás János Kérdezzon csak bátran!

Apja Azokat mi hajcsa? Mitől mennek azok olyan szépen, folyamatosan?

Pájinkás János Mit gondol! Annak megvan a maga menetrendje. Azt a bakterok irányítják a csillagszemáforral!

Apja Értem!

Pájinkás János Így tudják a szolgálatot teljesíteni. Egyik éccokás, a másik nappalos. Így dolgoznak azok ketten, váltott műszakban.

Apja Mit keresöl, fiam?

Pájinkás János A vekker?

Annya Bedöglött

Pájinkás János Akkor híjjon telefonnyébresztőt!

Annya Hányra?

Pájinkás János Hatra!

Annya Má holnap indulsz, fiam?

Pájinkás János Mer ha én nem megyek, vége lesz a világnak! Bedöglök, mint az a vekker.

Apja Meg se csókoltad édesanyádat!

Pájinkás János Maj kopogjon hatkor. Hol a kúcs?

Apja Eccsalárdon belül nincsen kúcs!!!

Pájinkás János Akko beriglizem. Nehogy azok a diverzáncok éjjel elvágják a nyakam.

Apja Ki kupogtat?

Pájinkás János Fedezékbe!

Apja Parancs!

Gizella *(bejön)* János! János!

Apja Állj, ki vagy?

Gizella Hát én kell, hogy megkeresselek, ha te éngemet má nem is keresel?

Pájinkás János El vagyok... el vagyok izélve, fáradva.

Gizella Feküdj az ölimbe, majd én fésülöm a fejed.

Pájinkás János Hát ennyire szerecc?

Gizella A világon, hallod, még magamat se jobban!

Apja Ej, ki ez a sárkány, aki az anyád kriptája mellett rikácsolja, háboriccsa?

Pájinkás János Ez a cárkisasszony.

Gizella Gizella!

Annya Maga cárleánka?

Pájinkás János Látod, nem jót követtél el, mikor idefele jöttél.

Gizella Miér, János?

Pájinkás János Legelőbb egy pár rózsát vagy krizantémot hozhattál volna!

Gizella Nézzél ki: egész vaklúval hoztam! Kigyomláltam éretted az egész verestért, harminc vagonnal hoztam!

Pájinkás János Na jó, akkor nyomás haza. Mondd meg apádnak: reggel hatkor teszem a tiszteletet!

Apja Héjj, huvá, huvá, szépkisasszon?

Gizella Megyek, meglövöm magam a brollingommal. *(kirohan)*

Pájinkás János Héjj, nállatok cipzár van?

(durr)

Otthon csapkoggyá! Héjj, azt az elkényeztetett burzsujj hárpijas anyádat!
Megyek, maj hatkor kocujjanak... *(ki)*

Annya Jóéjcockát.

Apja Jóéjczokkát.

Csend.

Annya Hallod-é, evvel a gyerekkel má csinálni kéne valamit! Emmár a hétévet is elmúlt, és még a bölcsőbe sem volt, a bankszakmába sem volt, emmég nem játszott a fociba, emmég színházba se volt, csak mindég a politika, politika, az a rohadt politika! Ha meg jönnek a jányok meg a cárkisasszon, csak gorombáskodik! Pedig milyen szépen gyönyörködnénk mink az onokánkba! Hallod, annyit mondok neked, beszélj a fejével, vagypég vigyük be az elmeagyógyászatba!

Apja Na jó van. Tegyéél egy kis italat!

Annya Hámmennyit iszol? Má részeg vagy!

Apja Tegyéél három poharat!

Annya Minek három? Ketten vagyunk, édes kedves uram!

Apja *(kopog)* Fenn vagy, Jancsi fiam?!

Pájinkás János *(bentről)* Mosmár fenn, mer édesapám felköltött.

Apja Gyere ki!

Pájinkás János Mit akar?

Apja Mer rád töröm!

Annya Jajjisten!

Pájinkás János Csak felöltözök.

Apja Meztéláb!

Pájinkás János Csak gatyát húzok!

Apja Húzzá gatyát! Mert azt álmodtam, hogy azonnal iszunk hárman: te meg én meg édesanyád!

Pájinkás János No, akkor megyek, még a lábomra se dugok semmit!

Annya Legelább a harizsnyádat húzd föl, kicsi fiam!

Pájinkás János Azonba felemás.

Annya Jajjisten!

Pájinkás János Anyám, anyám, mér nem párosiccsa?!
(*kijön*)
Látja? Egyik piros, másik barna.

Annya Na fiam, fogd meg azt a poharat, koccancsál apáddal-anyáddal!

Pájinkás János Csin-csin, apám-anyám!

Apja Na, most ülj le, egy kis hozzád intézni való dolgot terveztem ki hozzád.

Pájinkás János Jó van, akkor addig még nem is iszom...

Annya Huvá mész?

Pájinkás János Mingyá, csak a brollingomat benn hagytam az öltönyöm zsebjebe.

Annya Jajjisten!

Apja Há mire való az, te Jancsi, hogy te a brolling körül jársz, hogyha nekünk hárman?

Pájinkás János Megmondom édesapámnak: tudom én, hogy mirül akar velem, hogy a jányok. De inkább használok én az én brollingomat!

Annya Jajjnekem! Hamar orvast!

Apja Látod? Alég hogy megéledt szegény anyád, már meg idegrohamja van, itt vonaglik azér, mert te a brollingot beszélgetted. Akkor mondom, fiam, vedd föl a poharad!

Pájinkás János Csak elébb kirakom a brollingot az asztra, és kezdje elfele.

Annya (*tárcsáz*) Háló, itt a Pájinkás Jánosné beszél!

Pájinkás János Drága apám, csak tesszen mondani...

Annya Háló, maga az, nénye?

Pájinkás János ... mer csak nem gondolja talán...

Annya Gyöjjön gyorsan, nénye!

Pájinkás János ... hogy magára akarom használni...

Annya Há nagybaj!

Pájinkás János hanem az én saját életembe!

Annya Azt nem mondhatom hangosan, mer hallják! Háló! Nénnye, a brollingját - Háló! Háló!
Micsináltá?

Apja Elharaptam a zsinyórt! Mit bámulsz? Elég lesz bűven mihármónknak, ez a tragégyija!

Annya Huvá, már a falra mászol?

Apja Itt a falon az én kétcsvű puskám, látod, fiam, ideülök, a ravasszon lesz a lábam ujja, és ha te *nemmel* felelsz...

Annya Jaj, mit tervelték, Jancsikám, szédülök, hozd, a párnám alatt az én brollingom, ha tik ketten, hadd pusztuljon az egész házcsalárd!

Pájinkás János Na kezdje, édesapám, maga a legöregebb!

Apja Hallod-e, fiam, most mint a pápa, én beszédet intézek hozzád!

Pájinkás János Elébb igyunk!

Annya Hámmég nem is koccéntottunk a születésedre!

Apja Koccancs. Ejj, törik ez a pohár!

Pájinkás János Vágjuk a plafonho!

Apja Én fiam, hallga! Tudod te nagyon jól - Anyu! Te ne sepregessél avval a te brollingoddal!

Annya Hámmongyad, édes uram!

Apja ... hogy én a te anyádra má nem számíthatok, te meg olyan könnyen gondolkozol? Hámmit akarsz te ebbül kihozni, hogy nem akarsz benősülni a cári családba - ne szólj közbe! Nem teccik a Gizella?

Pájinkás János De teccik!

Apja Akkor? Mi a baj?

Pájinkás János Hát én édesapám, én inkább kidisszidálok ebbül az országbul, hogy ilyet elkövessek!

Apja Hámmiérmiér?

Pájinkás János Mer én gyűlölöm az egész uralkodókat, én az egész jányosztályt! Hogy grófnék! Meg hercegjányok! Bárójányok! Filmszínésznők! Bemondónék!

Anyya Hallod, apu, ennek a fiúnak valami elmeengyelkedése van, holnap megnézzük a kórház főorvassával.

Apja Én nem bánom, drága gyermekem, jártam künn a városnak a végén. Van egy gödör, abba a nagy gödörbe rengeteg cigányok verik a vályognak, locsógattyák megfele, én láttam a gödörbe igen szép cigányjányokat, ha te abbul egyet -

Pájinkás János Nem én, édesapám!

Apja Hátte azt is gyűlölöd, a szegénnépet, fiam?

Anyya Elmebajjos.

Pájinkás János Nem, édesanyám - csak én hűséges vagyok én az én kedvesemhe.

Apja Hánneked?

Pájinkás János Hiszen, drága apám, ha maga mindég így beszélt volna, akko má rég gyönyörködne az onokájába!

Apja Hánneked?

Anyya Hamar híjjál taxit! Hozzuk el a menyemet meg az onokámat, vagy repülővel!

Pájinkás János Drága mamám, hát azt gondolja, olyan messzi vagynak?

Anyya Hol van az én kisonokám?

Pájinkás János Nyissa be az ajtót.

Anyya Ó, édesjóistenem!

Pájinkás János Látja? Ott alszik a kisbölcsőbe. Mind a kilenc.

Anyya Egek ura! Mennyi tündérszép gyermek!

Apja Hon az édesannyuk? Hagy garaturájjak, hejj, az én édess kis menyemasszonyomnak!

Pájinkás János Csitt. Ott alszik a pihepuha párnán.

Apja Ez-e?

Pájinkás János Nem teccik magiknak?

Anyya Há... a feje teccik. A másik feje nem teccik. A harmadik a legszebb, avval világszépe!

Pájinkás János Ugye?

Apja Na, fiam! Te vagy aztán egy válogató! Egészen Sárkányországig utaztál, hogy asszonyt keríts magadnak?

Pájinkás János Édesanyám, mér ilyen szomorúak?

Anyya Ugyan dehogy, boldogok vagyunk.

Apja Bizonn! Nem vagyunk mink előítélessek - ugye, Lenke?

Anyya A fő, hogy szeressen - ugye, édes uram?

Pájinkás János Ejnye, mi ez künn a zenebona?

Anyya Csak föl ne ébredjenek ezek a kedvesek!

Pájinkás János Hallja, má sírnak.

Anyya Jujj, egyem a kis csórit, a ház beleremeg, mingyá leomlik!

Apja *(az ablakba)* Héjj, magik! Micsinának magik! Fölbresztik a csalárdomat!

Anyya Apu! Bujj le! Má lőnek, apu!

Apja Eredj, fiam, evakujáld a csalárdodat, majd én fedezlek evvel a kétsövű puskával!

Pájinkás János Hagyja, édesapám, csak a dízsörtüzet nyomják.

Apja Hámmiér, mi ez?

Pájinkás János Díszszemle. Jöjjenek ide mellém, integessenek, hagy élvezzék magik is a népszerűtetet!

Anyya Má döngetik az ajtót!

Apja Héj, a fanfárok! Nyiss ajtót, Lenke!

2.

Cár *(beront)* Istenhozott minállunk, te Pájinkás János!

Pájinkás János Emmeg mit ölelget?

Cár Meg sem üsmeresz, fiam?

Pájinkás János Ne iskolázzon, mer úgy vágom fejbe! Héjj, cár, ha maga egy tisztességes ember volna, nem a nép fiával szólakozna. Hát egy olyan nagy baj fog történelni ittend Oroszországban, amilyen baj még a világon nem történt soha!

Annya Jesszusom! Mi fog történelni?

Pájinkás János Annyit mondok, hogy ma szerda! Menjen a cáruram az egész országba hirdetni újságilag, hogy petrót meg benzint, nagyon sokat a Gynyeszker meg a Gynyepper közzé küggyenek, mer a sárkányok oda fognak jönni a napot az égrül levenni!

Cár Mikor?

Pájinkás János Csütörtökön!

Cár Holnap?

Pájinkás János Huvá szalad?

Cár A Gúmba! Veszek gyertyát, zseblámpát, viharlámpát, az egész készletet fölvasárolom!

Pájinkás János És a néppel mi lesz? Vakon pislogat?

Cár Törődik a fene.

Apja Ez elszaladt.

Annya Szaladj te is, fiam!

Pájinkás János Hogy gondolja? Mer ha a sárkányok a napot az égrül leveszik, akkor nem lesz nekünk napunk!

Annya Ott egye a fene, a Hold megmarad!

Pájinkás János *(az ablakban)* Héjj, katonák! Átveszem az irányítást a haccsereg fölött! Ehhe hozzájárul az egész világ! A díszszemlének vége! Igazodj! Rekc um! Lépés indulj! Isten velünk, édesanyám!

Annya Huvá rohansz?

Pájinkás János A frontra, édesanyám! Holnaptú világháború van!

Apja Várgyon, tábornok úr! Én is besorozok, viszem a kétesövűt!

Pájinkás János Maga maradjon, bújtassa el az én csalárdomat! Mer ezek disszidensek, tudja? Politikaijak! Az én édöss Krupszkajám a

sárkánykirály leánya! Ezeket halálra fogja keríteni a Sárkány,
hamaj bevonul Moszkvába! *(el)*

Annya

Há bevonul?

Katonák

(kint elvonulnak)
Söprik a moszkvaji uccát,
Szedik az orosz katonát!
Ágyin-dvá!
Száztizenhat éves barna kislány,
De foga sincs már, de foga sincs már!

A Gynyepperig meg se állok,
Gynyeszki kaszárnnyába szállok!
Ágyin-dvá!
Száztizenhat éves barna kislány...

3.

Pájinkás János

Pihenj! Magik csak dolgozzanak, honvédek, ne zavartassák
magikat, hogy a főparancsnok kigyött a sánkra, mátulontul mi
nem leszünk olyan protokollárisok.
Héjj, cár! Maga másszon ki a gödörbül, tegye le az ásót,
jelentkezzen ide elibém!

Cár

Parancs!

Pájinkás János

Készen vagynak-é azok a helyzetek, ahogy parancsoltam?

Cár

Kész vagynak!

Pájinkás János

De hát a gödör nem megfelelő! Én azt parancsoltam, hogy öt
méter széles legyen és négy méter mély!

Cár

Még van idő, nem azt mondtad, hogy tíz órakor kezdjük a
világháborút?

Pájinkás János

De ha mindég hanyagoljuk! Már csak huszonhét percünk van!
Itt pedig, ahogy parancsoltam, a Gynyeszker meg a Gynyepper
között *egy* hordó se legyen útba, mert itt nyomulnak be a
sárkányok! Maga jópofa, hámmaga nem üsmeri a tervet, a
hadműveletit?

Cár

Jó van, János, ne legyél mérges.

Pájinkás János

Na most, fiam nem azt mondtam, hogy tíz-tizenkét hordó
magasságosan kell felrakni a hordókat a petróval? És ahon már
a tíz-tizenkét hordó egymáson fog lengeni, szalmával befedeti!?

Cár Szalmával!

Pájinkás János És legelőször vegye az ásót, és innét, a körbül egy húszt kilaméter sáncot ásson ki, de nyomban!

Cár Az minek az, fiam?

Pájinkás János Mit gondolt, ha mink azt a töméntelen sárkányt berobbasztjuk a benzinnel meg a petróval, akkor mibe fog az a rettentő sárkányzsír megférni, hát gondolkozzék maga!
Héjj, emberek, fájront! Húszt perc múlva gyönnék a sárkányok, addig magik pihenjenek, amég ez a burzsuj kiássa, a hordókat fölrakja, szalmával befedi!
Gizike, osszad ki a tésztalevest meg a káposztát!

Gizella Egyél te is, János.

Pájinkás János Nézzed, Gizike! Én téged nem erőszakollak, hogy igyál pájinkát, te engemet ne erőszakoljál, hogy egyek töltött káposztát - értjük magunk?

Gizella Én értelek, János.

Pájinkás János Eridj! Osszad azt a kaját ezeknek a szegén fiúknak, akik az életüket kockáztatják a cári csalárdért!
Héjj, fiúk! Ki fog mesélni addég, hogy evés közbe ne a sárkányra gondoljunk, meg ne fájduljon a hasunk? Ki tud a haccsereg közzül mesét mondani?

Katonák *(a sáncban)* Az Ámi! Az Ámi tud! Az Ámi Lajos!

Pájinkás János Ide hozzám!

Ámi Lajos Parancs!

Pájinkás János Maga tud?

Ámi Lajos Jelentem, én csak tudok!

Pájinkás János No, akkor mátulontul maga százados!

Ámi Lajos Parancs, tábornok úr!

Pájinkás János Na, kezdje bele a mesébe! Mi baja?

Ámi Lajos Kiszáradt a torkom!

Pájinkás János Kantinyosné! Hozzik a századosnak egy üveg konyagot!

Gizella Fogadja.

Ámi Lajos Pászibá, kisasszony.

Pájinkás János No, mér nem kezdi?

Ámi Lajos Méltóságos tábornok úr, bocsánatot kérek, de az én mesém csak katonáknak való, abba olyan szavak vagynak, akit egy kisasszonynak -

Gizella Maga csak meséljen, Lajos. Nékem a Pájinkás, emmár ledegredálta az egész életemet, nékem már azokat a rohadt szavakat öröm is hallani.

Pájinkás János Ssszóval disznólkodjon csak nyugodtan - hallja, még élvezi!

Gizella Mondja, Ámi Lajos, van-é az embernek lelke?

Ámi Lajos Énnemtudom.

Gizella Tessék?

Ámi Lajos Énnemtudom.

Gizella Nézzél a szemembe.

Csönd.

Mit mondtál?

Pájinkás János Te rekcum, Gizi! Szolgálj ki az éhhös katonákat!
Kezdje, százados! Hon vótt honnem vótt, vótt eccer egy mi vótt?
Mirül szól az a maga disznó meséje?

Ámi Lajos Valaki arrul kérdezködik, hogy van-é az embernek lelke.

Pájinkás János Kezddjemá!

Ámi Lajos Emmár a mese. Kussoljon a főttábornagy úr.

Pájinkás János Jójjó.

Ámi Lajos Hogy *van-é* az embernek lelke?
Mármost egy vitézrül veszek példát atekintetbe, hogy eccer amiko tűzszünet volt a dekungba, a világvégi sáncba, akkor a vitéz lefeküdt, az aranypuskájával betakaródzott, az aranysisakját vette vánkosnak, és elaludt a világvégi vitéz. Álmában elszökött a lelke, beszökött Magyarországba, és leszállott a nagydobosi állomáson. Hát, hon vótt, honnem, azt látja, hogy a feleségjét viszik a csendőrök.
"Héjj, csendőrök! Huvá viszik azt a cigányasszonyt?"

"A járásbíró eléjbe."

"Mit követett el az asszony?"

"Fát lopott."

"Héjj, mondja meg nékem a tekintetes bíróság, hogy létezik ijjen? Hogy én hazajöjsek a harctérről, és a feleségemet, egy köteg száraz gallyér, amit a szél a fáról lelökött, azér magik elzárják előllem? Hámmiér nem adnak neki annyi segílyt utánnam, ha én az életemet reckérozom, hogy a feleségem tudjon egy kis fát venni, vagy ruhát magára?"

"Maga menjen innen, vitéz úr, mert vesszük a bűnvádkönyvet!"

"Keziket fel! Maga es, járásbíró! Magik, csendőrök, dobják el a fegyvert, te meg add a kezed, feleségem, ne félj semmitül -"

Nénnye	(be) János! János!
Pájinkás János	Nénnye! Maga mit fiákkerozik itt a fronton?
Nénnye	Gyönnek!
Pájinkás János	Gyönnek?
Nénnye	Készülj, fiam! Gyönnek a Jenyiszej felől! Egy millió! Gyönnek a Lámúr meg a Káspító felől! Gyönnek a Tisza meg a Szamos felől!
Pájinkás János	Haggyöjjenek!
Nénnye	Száz kilaméteres létrákat hoznak meg azbeszkesztyút!
Pájinkás János	Hallja, Ámi Lajos? A mesének vége, mosgyön a világháború!
Ámi Lajos	Vótt, honnem vótt.
Nénnye	Ne félj, fiam, itt a brollingom!
Pájinkás János	Kantinyos a hadtápra!
Gizella	Hagy maradjak veled!
Pájinkás János	Eridj, mosogass!
Nénnye	Héjj! Riadó, emberek!
Gizella	Hagy harcoljam ki a szivembül!
Pájinkás János	Lelépní!
Nénnye	Sapkát föl! Sorakozó!
Cár	Gyere, Gizi.

Pájinkás János Cár! Maga huvá megy?

Cár A postára! Írok a Csörcsilnek!

Pájinkás János Kiásta a dekungot?

Cár Még nem, de -

Pájinkás János Akkor ássa, mint a güzü!

Nénnye És legyen mámor! Lelkek kábulása! Hogy ne hallaccék ki belőle síró anyák zokogása, a kedves fájdalmas sikojtása! Mozgás, mozgás, mozgás, fegyvert pucolj! Héjj üssdoboss! Fújjátok, fújjátok! Te, János, ölelj meg! Te meg én, mi ketten, mi holnapra megforgatjuk ezt az egész világot!

Pájinkás János Mindenki a sáncba! Senkise lőjjön, amég nem mondok!

Nénnye Hallja, mindenki a sáncba! Senkise -

Pájinkás János Nénnye, feküggj!

4.

Jön Tehóm és Behóm, a kétfejű sárkánykirály.

Tehóm Jónapot kívánok.

Pájinkás János Jónapot kívánok.

Behóm Jónapot kívánok.

Pájinkás János Jónapot kívánok.

Tehóm Ajon isten neked is, te Pájinkás János!

Pájinkás János Adjon.

Behóm Mondd el nekem, fiam, minek ez a rettentő hordó ide ezen a körleten körülrakva?

Pájinkás János Nem tudja maga, pedig sárkánykirály?

Tehóm és Behóm Énnemtudom.

Pájinkás János De mi tudtuk, a cár már tudta, hogy magik ide csinyálnak egy olyan fesztivált, hogy hát a napot leveszik az égről!

Ámi Lajos A sárkányok kitépték a szájukat: ömöljön bele a sör! De hát az petró volt meg benzin volt.

Tehóm Hagyasd el, János! Nem jó a tik sörötök, mer büdöss!

Behóm Azér nem vagytok tik kultúrnemzetek, mer csak a vodkát meg a dzsinnt!

Tehóm A sörötök, mint a petró!

Pájinkás János Na, akkor csak szóratom az oldalatokra!

Behóm Azt teheted, legelább zuhanyozunk, jujj!

Tehóm Jujj, de finom!

Ámi Lajos Már a sárkányok, már akko millióan voltak az egymás fejiken, a legfelső, az azbeszkesztyűbe, ammeg kapkodott a napho, de nem érte! Még egy-két méter hibádzott!

Tehóm No, majd én lemászok, és legalájja állok, hogy magasabbra legyen a stóc! Huhh! Nyomom, fiúk!

Pájinkás János *(suttog)* Héjj, oroszok! Na most a szalmát gyúccsátok meg a hordón, azután bujjbe a sánca, mer kaputt!

Tehóm Héjj, sárkányok! Megvan? Levettétek, fiúk?

Behóm Mingyá, mingyá, mingyá fogom, mingyá, csak... csak lábujjhegyre állok!

(DURR)

Ámi Lajos A hordók szíjjelrűfögtek, berobbaszt a benzin, az ég is kormos lett! Egy perc alatt elégték mind a sárkányok, egyrakáson! Abba a húsz kilométeres sánca alig hogy megfért a zsírjuk, még kicsapott belülle!
Akkor jött egy zivar, a tüzet ellocsolta, a sárkányzsirtul meg olyan kövérek lettek a földek, hogy ahol azelőtt semmi nem termett, ott is olyan krumplikat szedtek fölfele, markolóval szedték meg accéldarukkal!
Na, így gazdag lett Oroszország, mindene volt, mikor a sárkányok elégték, és a Pájinkás megnyerte a világháborút.

5.

Cár Gyere, János, van itt egy olyan egy nagy baj -

Pájinkás János Mi baj má megént?

Nénnye	Akasszuk vagy lőjjük?
Pájinkás János	Hozzá ne nyúljatok! Majd a törvényszék, affog ítélni felőle!
Cár	Háhá! Te bolond! Nincs Oroszországba olyan törvény, aki a cár felől -
Pájinkás János	Dehonnincs!
Cár	Mejjik? Mijjen?
Pájinkás János	A forradalmi!
Cár	Jesszum!
Pájinkás János	Tegyétek föl a cirkálóra ezt a bitang hazaárulót! És híjjátok az összes népeket!
Nénnye	Huvá?
Pájinkás János	A verestérre!
Cár	Hejj, megfizet még neked Oroszország!
Pájinkás János	Mátulontul nincsen Oroszország!
Cár	Jesszum, há mi van?
Pájinkás János	Szovjetúnijó!

7.

Ámi Lajos	<p>Eccer vótt, hon nem vótt, az üveghegyen is túl, a Jenyiszejen meg a Lámúron is túl, vótt egy forradalom. Fölkéltek mind a mocskos népek, akiknek a cár a szappannyát kicsempészte a kínakirájnak! Fogták magok, egybegyűltek mind a verestérre, és egy <i>szappanyt</i> alkottak úk a cárbul!</p> <p>Azután lementek a Volga folyóho, levetkeztek tiszta pucérra, úgy a férfiak, mint a nők, belementek mind a vízbe, megmosták magok! Még csak valaha volt a világon szép emberi nők meg férfiak! Akinek az arca májfótos vagy szeplős vagy ragyás volt, a cári szappantul mindaz letisztult. A bőrük a hónál fehérebb volt! Az arcok a lángnál pirosabb volt!</p> <p>A Gizella cárleánka, ammeg elmehibát kapott. Kóválygott a verestéren, szalutált meg énekült.</p>
Gizella	<p>Bugyesz! Negoj! Retyezát!</p> <p>Bugyesz! Negoj! Retyezát!</p>

Nénnye Evvel mi lesz, tábornok elvtárs, ebből mit főzünk?

Pájinkás János Hagyják ezt a nőt, evvel én foglalkozok, mer nincs apja, hogy kiházasiccsa, én ezt a lányomnak fogadom.

Gizella Csicxis bujis, bujbuj csicxis.

Pájinkás János *(közönségnek)* Héjj, ki veszi el a polgártársnőt? De hozomány nincsen, csak a szépsége, akit az arcán visel. Mer ű avval már nem imponál ebbe az igazságos világba, hogy cseballézni tud meg francijául pipiskedni - na, ki veszi el?

Gizella Ölöm, vágom,
Könyekölöm,
Pacsit adok, megcsókolom!

Pájinkás János Nincsen jelentkező?

Raszputyinka Nincsen.

Pájinkás János Nincsen?

Raszputyinka fölkapja, viszi.

Pájinkás János Te? Kutyafejű? Gondját viseled?

Raszputyinka Hogy attú kondul!

Pájinkás János Várgyá! Várgyá!

Raszputyinka Hámmivammég?

Pájinkás János Ide figyelj, Gizella! Mi tőrés-tagadás, nincs jobb kilátásod, hanem azért megkérdem tetüled: hozzámennél ehhez a kutyafejűhöz?

Gizella Hát édesapám (mer már így nevezhetem, ugye, örökbe fogadott), megmondom én magának, édesapám, mit tőröm-tagadom, én nagyon beleszerettem, mer ez gyönyörű szép, ez a kutyafejű!

Pájinkás János Hát jányom, nem mondom, azért szégyellem, azért nem egészen ilyet képzeltem.

Gizella Ízlések, pofonok.

Pájinkás János Na jó. Most mondjam neki: vejem?

Gizella Ájj, édesapám, ha maga tudná ennek a fiatalembernek a korszerűségét, hogy ez mit meg mit tud ez tenni!

Pájinkás János Mit tudsz, kutyafejű?

Raszputyinka Háhááá!

Pájinkás János Csaholnyi?

Gizella Mit tudsz, édesem, szépem?

Ámi Lajos Akkor a kutyafejű elévette a furulyát, az ébenfurulyát, beléfújta. Előbb csak sipított meg zörgött meg kvártogott, de aztán... belerengett a verestér! A kövek megindultak, kinyillott a föld, és kigyöttek a holtak, mindazok, akik abba a rettentő világháborúba, akiket leszúrtak, akiket levágtak, elégettek, akiknek szappanyt főztek a zsírjából, jöttek a sárkányok, az arcuk sugárzott, mint a hajnal, és jött a cár és legvégül ő is, a Nemtudomka, szívében a golyó kivirágzott, orchideák nyöltek a szívéből -

Gizella Hát te is itt vagy? Te csavargó, rohadt alak, te zöldszemű? Hát mindég, még utoljára is meg mertél keresni? Eridj vissza, ahunnet gyöttél, te piszok! Héjj, Raszputyinka, fordítsd meg azt a furulyát, fújjad visszafele! Fújjad visszafele! Inkább pusztuljanak mind, ahunnet gyöttek, még az édesapám is, csak ne lássam ezt a zöldszeműt!

Ámi Lajos A Raszputyinka meg is fordította, fújta rikácsolva, mind elporladtak, visszamosta őket a sár, a föld is nagy döngve bezárult. Akkor a kutyafejű fölkapta végre a cárkisasszonyt, hazavitte, lerakta a csupasz földre, kibontotta, és huszonhéccer eljácotta vele a jénusz játékát. Mikor huszonheteccer, akkor már nyomták a csengőt.

8.

Nénnye Nyissák ki! Nyissák ki!

Gizella Kik maguk?

Nénnye Mink azok vagyunk, akik nem túrnek többé semmi rangnevet!

Gizella Ájj, komisszár nénye, nekünk már se rangunk, se nevünk!

Nénnye Sz mik a származásuk?

Gizella Énnekem a Pájinkás a nevelőapám, a forradalom főkolompossa!

Nénnye Emmeg, ez a kutyafejű? Nem-i volt e cári szolgálatban?

Gizella Ez az én uram! Héjj, huvá viszik?

Nénnye A héccerhét szibérija legfenekére!

Ámi Lajos Elvitték a kutyafejűt.
Sírt, sírt a cárkisasszony, ki maradt nekije? Majd hogy újra megtébolyodott. Kiment a lajthoz, hogy lehúccse a fejét, hát amikor visszajött a szobába -

Gizella Tán megtébolyodtam?

Nemtudomka Énnemtudom.

Gizella Te vagy, zöldszemű?

Nemtudomka Énnemtudom.

Gizella Há hogy? Itt ragadtál, e fenti alvilágba?

Nemtudomka Énnemtudom.

Gizella Nohát maradj! Amég a világ világ. Ott üddögéjj a hamuba, a kemencepadkán!

9.

Ámi Lajos Na. Így ott maradt. Megkegyelmezett neki.
Telt-múlt az idő, a Nemtudomka segített, bevásárolt, fölívágta a fát, mosott, behozta a vizet a lajtul. Akkor azután, amikor elgyött az órája a cárkisaszonnyak, kijátuzott, káromkodott!
"Segíts, Nemtudomka, segíts!"

Nemtudomka Énnemtudom.

Ámi Lajos De azért valahogy csak kihalászta unnet, a cárleánkából. Elvágta a köldöksínyórt.

Gizella Firiszd le, Nemtudomka.

Nemtudomka Énnemtudom.

Ámi Lajos Langyos vízbe megmosta.

Gizella Pólyáld be, Nemtudomka!

Nemtudomka Énnemtudom.

Ámi Lajos Tisztába tette, puha gyolcsba.

Gizella	Bepólyáltad?
Nemtudomka	Mingyár.
Gizella	Nem fázik?
Nemtudomka	Nem fázik.
Gizella	Hámmicsinyál?
Nemtudomka	Gondolkozik.
Gizella	Mirül?
Nemtudomka	Énnemtudom.
Gizella	Adde.
Nemtudomka	Hogy híjják?
Gizella	Jancsika.
Nemtudomka	Hejj, de a mi malacunkat, Bimbalomnak hítták, Hej, Bimbalom, Bimbalom...
Ámi Lajos	A Nemtudomka így hát megszabadult. Letisztult rulla az anyja átka, mikor aszmondta "megátkozlak akárki szól hozzád - <i>nemtudom</i> - csak azt tudd mondani, amég a cár onokáját le ne fíriszted, és tisztába nem teszed, puha gyolcsba." Evvel a mesének vége, tisztelt hallgatóság! Ja? Hogy a Pájinkás János...?

10.

Pájinkás János	Hegyek között! Völgyek között! Zakatol a vonat! Én a legszebb jányok közzül – (<i>tülköl a vonat</i>) Héjj! Hahóóó! El az útból!!!
Vénasszony	Hogy hínak, ember?
Pájinkás János	Éngem? Pájinkásnak!
Vénasszony	Na hisz! Tevégetted raktam a lábamat az egyik világszélire, a másikat a másik világszélire, tégedet várlak már régen! Hét esztendeje, hogy fekszem itt, szíjjellökött lábbal, de tudtam, hogy a lábam közzé fogsz jutnyi!

Pájinkás János Hámmitakar, vénmama?

Vénasszony Nem akarok egyebet mit, hanem hogy te az egész világot huzalba húztad, a földnek szőrjét, a rengeteg erdőket leberetváltad, és föltörted a földnek kergét, kipakóttad a föld méhhe gyömőcsét, elfüstöted, főkotortad, lekapartad, ekszportáltad, kiszivattyúztad! Hanem én azt mondom neked: az én öreg pinámon van egy olyan szőr, aki héccer körüléri a derekadat, de ha el nem bírod szakítani, akkor a te erőd semmi az enyémhe, én vagyok az úr feletted, én parancsolok!

Pájinkás János Há ugyan, mama, ráléhhentek magára, elröpül!

Vénasszony Na, én aztat szeretném meglátni!

Ámi Lajos Akkor a Pájinkás hozzáfogta fűjni, először csak az orrán, hogy abbul is gyön ki annyi levegő, de még a hajaszálát se bírta meggörbíteni a vénasszonynak! Akkor hozzáfogott, és teljes erejéből kiabálva fűjta-fűjta-fűjta! De a vénasszony csak kacagott, hogy megrepedtek a fellegek, és a jéghegyek tűzbe burultak!

Pájinkás János Hallod-e, te vénasszony, mondd meg nekem, hány éves vagy?

Vénasszony Mittedom, már a kilencézet biztos betötöttem, de úgy érzem magamot, mint egy tizenhét éves jány!

Pájinkás János Hát mondok, nem lennél te nekem feleségem, vagy van neked urad?

Vénasszony Hejj, uram nincsen, mer szíjjelvágtam!

Pájinkás János Nahát, annál inkább, ha nőtlen vagy, jóasszony, akkor én elveszlek, jóasszony!

Vénasszony Ez komolyan vagy viccel?

Pájinkás János Én mondok neked, nagyjány! Én má messzirül, én bejártam a hét szibériákat, de hallod, náladnál szebbet, há lökd má kétfelé a hajad, hogy a szemedbe lássak!

Vénasszony Hááá! Pájinkás János, asz gondóttad, hogy majd én a feleséged leszek, azután te kitudakollod tőlem, hogy miben áll az én bivalyeróm, és akkor seggberugol engemet, hogy mehecc, te tizenhét éves jány! Hanem mondok neked!

Pájinkás János Mit mond, öregmamám?

Vénasszony Na ugye? Máris öregnek becézel, hátha még feleségül vennél?

Pájinkás János Hisz emberi dolog a tévedés! Nem úgy gyön ki, hogy az ember mindég aztat mondja, aki pontosan megfelel az irányvonalon!

Vénasszony Na, várgyá, én elbánok veled!

Pájinkás János Várgyá! Várgyá! Én elárulok magának, kedves mamám, de olyan feltétel mellett, hogy ne áruljon el senkinek!

Vénasszony Hámmit? Hákkinek?

Pájinkás János Tudja meg, hogy én, hogy mikor születtem, az anyám, ahelyett, hogy jajgatott volna, mint az asszonyok hozzáfognak, mikor kínlódnak, a gyermeket szülik megféle, óbégat, kiabál meg káromkodik, ahelyett az én anyám, az telefonozni kezdett! No és így jött belém, érti, ez a lélek, hogy hát mint lesz, a népnek hogy lesz, hogy jó lesz, érti? Ebbül lettem én a lélek mérnöke!

Vénasszony Oh, te marha mérnök, hogy gondolsz ki egy ijjet? Hiszen az asszony, aki szaporodik, annak nincs arra üdeje, hogy telefonozzon, meg émmár csak elég boszorkányos egy asszony vagyok, de még én is félnék attul, hogy nekem egy olyan... egy olyan telefonos fiam szülessen, hogy a világra törjön. Hát már ezt te nekem te ne hazudd be!

Pájinkás János Akár hiszi mamám -

Vénasszony Nem hiszem!

Pájinkás János Én be tudom azt magának -

Vénasszony Hát bizonyítsd be!

Pájinkás János Látja, nekem itt a két karomba van két zsinyór, ebbe lüktet a világnak ereje!

Vénasszony Ehe, te gazember! Mospedig veled végezni akarok!

Ámi Lajos Kapta a vénasszony! Megkapta a karját, a zsinyórját kitepte! Fölemelte azután a Pájinkás Jánost, földhöz vágta, porrá vállott! A vénasszony fölvette a port, kitartotta a tenyerébe, elfújta, hogy azok a leborotvált és föjjuggatott földek legelább zsírozódjanak meg, hogy a régi termény utánpótlásba legyen.

Gizella *(a babával)* Bugyesz, Negoj, Retyezát,
Nem mind jó szem, aki lát.

Nemtudomka Aki jó szem, közel lát,
Aki rossz szem, messze lát.

Gizella

Csicsis, bujis...

Nemtudomka

Bujbuj csicsis...

Ámi Lajos

Föltanálták ebből, hogy a Pájinkás Jánosnak a porját a vénasszony elfújta, hogy műtrágyával lehet a földet javítani. Akkor fölállottak a műtrágyagyárok, és azóta is használják, leginkább a termelőcsoportok és az állami gazdaságok tudják a legjobb termént előfejleszteni, mert azok értékelik a műtrágyát!